

KAKO (3) *pron i cn*

kako (1), (czes., rus.) **kak** (2); *kako Calep; kak RejZwierc, KochAp.*

-a- (1) *RejZwierc*, -ã- (1) *KochAp*; *o prawdopodobnie jasne (tak w jako).*

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

I. Zaimek przysłówkowy; wskazuje na stosunek porównawczy; podstawa porównania dotyczy jakości
(1) : *Bárączuch Tátáryzn [...] / kiedy go potym po kilku lat ieden z znáiomych tráfiwłzy fie do Rzymu pytał/ iáko fie ma: powiedział: Nie dobrze/ trawę iéłz kak báran KochAp 9.*

II. W funkcji spójnika; wskazuje na stosunek łączny; na przykład (1) : *Leucophaeatus – w śfarzizne obłeczoni, kako francziśłkanin mnich. Calep 594a.*

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (1) : *CZech ten chodzi iáko Paw/ tám więcey poštáwy/ Kák á kierák to przyłmák tám do káżdey śpráwy. RejZwierc 241.*

Cf JAKO, [KAKOBY], KAKOĆ, KAKOKOLE, KAKOKOLI, KAKOKOLWIE, KAKOKROĆ, KAKOLE, KAKOLI, KAKOŹ

KW